

31.290/II/PF

Ter zitting van 4 mei 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige inwoner van Wemmel werd ingediend tegen de Belastingdienst voor Vlaanderen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, omdat die hem een Nederlandstalig aanslagbiljet heeft toegestuurd.

*
* *

Op de vraag van de VCT om inlichtingen, hebt u het volgende geantwoord.

"(...) Ik wens te benadrukken dat de Vlaamse regering op geen enkel moment de bedoeling had de taalwetgeving te omzeilen of niet toe te passen. Aanslagbiljetten worden in eerste instantie in het Nederlands verstuurd. Franstaligen die dat wensen kunnen van hun wettelijk recht op faciliteiten gebruik maken door een Franstalig aanslagformulier aan te vragen bij de bevoegde dienst. Deze mogelijkheid wordt trouwens in het Frans vermeld op hun Nederlandstalig aanslagbiljet."

*
* *

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 25, 1ste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Belastingdienst voor Vlaanderen dient dus de regels na te leven die van toepassing zijn in de randgemeenten.

Het verdient evenwel aanbeveling dat de Franstalige particulier zijn taalkeuze uitdrukkelijk te kennen geeft bij het eerste contact met een dienst. Indien de dienst de taalaanhörigheid van een particulier niet kent, geldt immers het vermoeden "juris tantum" dat de taal van die particulier die is van het gebied waar hij woont.

Aangezien de taalaanhörigheid van de klager niet bekend was op het ogenblik van het toesturen van het aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing, die voor het eerst door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Belastingdienst) wordt geïnd, geldt dan ook het bovenvermelde vermoeden.

Bijgevolg is de VCT, met drie stemmen van de Nederlandse afdeling en één stem tegen twee van de Franse afdeling, van oordeel dat de klacht ontvankelijk, maar niet gegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, aan de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, alsook aan de klager.